Han skal ikke knuse et knekket rør og ikke slukke en rykende veke. Es.42.3

PFN Kontakten

Nr.2 - 2013 Årgang 25 Nyheter fra Prison Fellowship Norge

Nye og gamle medarbeidere

Fremtid og håp

nye medarbeidere - sorg - avtale i Halden

Minneord
Magne Sigmund Hanssen

Etter at Magne Hanssen på uforklarlig vis ikke dukket opp som avtalt på jubileet, gikk det lang tid i uvisse før den dramatiske meldingen kom om at politiet hadde arrestert en som tilstod å ha tatt livet av Magne. Siden er en til arrestert.

Både familien, 7 barn i alt og kona Emma, satt lamslåtte tilbake. Det samme gjorde PF-vennene spesielt i Skien hvor han hadde hovedengasjementet sitt.

Undertegnede har kjent Magne siden jeg som styreleder i en stiftelse i Halden for mer enn 25 år siden ansatte Magne som leder. Det var snakk om mennesker i rus og andre problemer uten bolig.

Og Magne ble en av styremedlemmene når PFN ble stiftet i 1988, hvor hans fokus i starten ble å gjøre PFN kjent, bl.a. som redaktør av nyhetsbladet. Han representerte styret i PFN på PFIs verdenskonferanse i Seoul i Sør-Korea i 1992.

Hans engasjement for misjon var stort, på Balkan, i Zanzibar, Indonesia, Filippinene og i vårt eget land, ikke minst nordpå. Han var oppvokst på Senja i Troms og møtte selv Jesus i Tromsø i voksen alder.

Etter bibelskole og opphold i Bergen i noen år, slo han og familien seg ned i Skien, hvor han gjenopptok konkret arbeid i fengselet i Skien i 2009.

Fra 2011 ble han igjen innvalgt som styremdlem i PFN, og lokalt hadde han store visjoner om hvordan han skulle kunne hjelpe mennesker etter soning, spesielt med bolig og praktisk diakoni.

Han fikk et stort nettverk som omsorgsperson og misjonsvenn.

Det var spesielt å kunne være til stede i begravelsen 11. juni, høre hans pastor løfte fram en ivrig misjonsvenn og omsorgsperson, høre om den minnehøytidelighet som fengselspresten hadde hatt i fengselet og det uttrykte savn fra de innsatte.

Jeg minnes Magnes iver, kvalitet og trofasthet i tjenesten. Han forlot oss så altfor tidlig, bare 64 år gammel.

La oss minnes i takknemlighet og huske på de etterlatte.

Ingvald Viken
styreleder i PFN

Fremtid og håp

På veggene i Fretex klessortering på Alnabru står det "Vi vil gi mennesker framtid og håp". Jeg må se på det hver gang jeg er der. Når jeg snakker med de som arbeider der, folk av 11- 12 ulike nasjonaliteter, sier de at Frelsesarmeen gir dem håp om en bedre framtid. Det er en oppfordring til mange flere å lære av deres eksempel.

For ti år siden var jeg på besøk i et fengsel i Latvia. Vi var samlet med ansatte og fanger i et forsamlingsrom og det var en eldre russisk kvinne som sang. Vi skjønte ikke ordene men inderligheten i sangen beveget oss alle. Direktøren fortalte at når de hadde samlinger, ville de innsatte alltid at hun skulle synge. Hun hadde en 8 års dom for å ha drept mannen som mishandlet henne og barna, verst når han var full. Vi fikk oversatt omkvedet i det hun sang, det var: "Det er noen der ute som venter på deg":

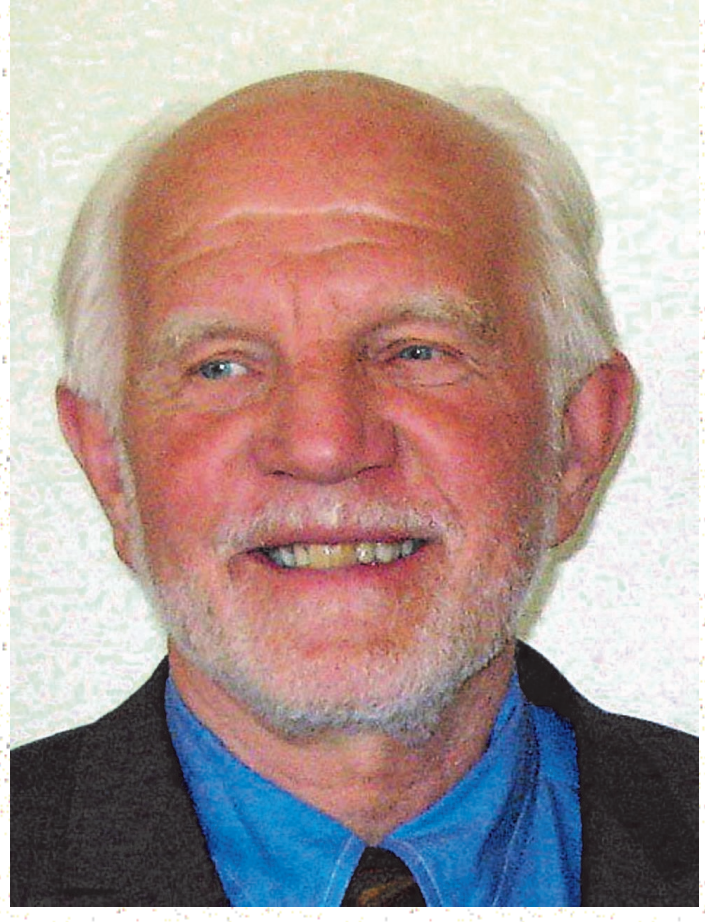
I samtalene med innsatte er det mange livsskjebner som rulles opp, det er sorg over å være sperret inne, men tyngst er kanskje alle de ødelagte relasjoner til de nærmest. Det er ofte både kone og barn som ikke har noe ønske om å vedkjenne seg den innsatte. I lange ensformige dager kan det for dem være vanskelig å tro at det er noen der ute som venter på dem. Som en innsatt på Ila sa det: "Det er når du slipper ut at den verste straffen kommer".

Nina Karin Monsen er opptatt av forholdet mellom det offentlige og vårt private ansvar. Hun sier at staten eller kommunen kan ikke elske. Det kan vi bare gjøre som enkeltmennesker. Ikke på noe område synes jeg dette er tydeligere enn når det gjelder ettervernet for løslatte. Når vi kjenner etter, er det de enkle tingene som er så avgjørende i hverdagen. Vi har en bevissthet om at det er noen som er glad i oss og venter på oss, og som vi også får lov å være glad i. Når vi tenker på det får vi en varm følelse i brystet.

I Bergprekenen sier Jesus: Om dere elsker dem som elsker dere, er det noe å lønne dere for". En mann som senere ble en kjendis i Norge hadde på russekortet sitt: "Jeg er bare en tilgitt synder, men noe større går det heller ikke an å bli". Noe av den fineste erfaringen ved å besøke innsatte er at en kan finne hverandre i et fellesskap som tilgitte syndere. Da er det heller ikke så vanskelig å være glad i hverandre.

Hver gang det skjer tror jeg en innsatt begynner å synge: "Det er noen der ute som venter på meg". Da har Prison Fellowship lykkes med sitt arbeid.

Arne Synnes, Sekretær i PFN styret

Våre hjerter slår i takt for de innsatte, i vårt arbeid i Prison Fellowship, Kløfta/Kongsvinger

De innsatte trenger å få kontakt med mennesker som bryr seg om dem. De innsatte er lite opptatt av mennesker som "bryr seg med" dem, har vi erfaring for. Det er et ganske alminnelig behov for folk flest uansett hvem de er, som vi vet. Vi som velger å arbeide i Prison Fellowship, er spesielt opptatt av å gi de som sitter i fengsel, og de som kommer ut derfra, et godt nettverk av venner. De nye vennene skal være opptatt av å gi bort nye verdier som er avhengig av at vi får til et godt vennskap med hverandre. Det krever at vi har felles respekt for hverandre, for det er først da vi kan ta og gi og få noe tilbake alle sammen.

Hvem har de største behovene og hva kan vi gjøre?

De som sitter dømt i en forvaringsdom, er spesielt pålagt å fortelle utleier av leiligheten om sin dom, og fengslet trenger en skriftlig undertegnet bekreftelse for å godta utleieforholdet. De som har prøvet, vet sikkert at det ikke er enkelt å få en leilighet etter "bare å ha sittet" i fengsel. Her har vi altså et skrikende behov hos innsatte for at de skal innfri kravene til å bli løslatt når den tiden kommer.

Vi opplevde at en medarbeider i Prison Fellowship kunne hjelpe en forvaringsdømt med leilighet. Nettverket fungerte, Nav ga sine garantier, fengselsmyndighetene fikk innfridd sine krav, og det private initiativ og myndighetene fikk en frigitt fange som visste å sette pris på både samarbeidet, det nye livet i frihet og troen på fremtiden. Dette er et eksempel på den lønn de frivillige i Prison Fellowship er veldig fornøyd med.

Hva med å få til en god permisjon?

En fange fikk permisjon og han trengte overnatting. Prison Fellowship sitt fellesskap av frivillige måtte være nettverket for en slik oppgave. Det sier seg selv at det ikke er like interessant å være hos helt fremmede mennesker verken for den innsatte eller vertene. Det er nødvendig å stille opp som besøkende i fengsel, slik at vi blir godt kjent med hverandre. Slik kan permisjonen gjennomføres sammen med venner. Vi må være sikre på hverandre, og vi må glede oss over sjansen vi har fått sammen. Men hvorfor dette, spør du kanskje. Det kan du egentlig spørre en fange og en Prison Fellowship venn om, og du vil finne ut av at hjertene deres "slår i takt". Det fungerer, og noen ønsker å få oppskriften om hvorfor det fungerer. Det ser også det frivillige nettverket på som noe av den lønnen vi setter stor pris på å fortelle.

Har vi råd til å komme på hyttetur sammen?

Vi har tilbud om å besøke fine hytter i Prison Fellowship. Vi må kjøre noen mil, men vi kommer til desto bedre hytter med nødvendige gode fasiliteter med ekstra god utsikt.

Vi trenger å være sammen, for å bli kjent med hverandre. Vi trenger også "fengselsvakter" om fengselsvesenet synes det er best.
Vi ønsker at de innsatte selv snakker med fengselsledelsen om slike hytteturer. Fangene kan selv sette opp programmet for turen, og den arbeidsfordelingen som gjør turen til en suksess for alle parter. Da får vi et samarbeide hvor tro og håp for suksess blir til virkelighet. Det er en god terapi for både verter og besøkere og en god opplevelse at livet kan lykkes i et godt samarbeide med hverandre.

Tidligere fanger er blitt verter, som PFN trenger mer enn noe.

Prison Fellowship Kløfta/Kongsvinger har med seg tidligere fanger som noen av de viktigste vertene vi har. Det er viktig å sortere ut de som trenger oss og de som vil utnytte oss. I så måte har det vært godt å ha med seg insidere for å få til de rette avgjørelser.

Det er riktig at en må sette krav for å få til de tiltenkte resultatene, men en må også la respekten og verdsettelsen av induvidualitet få gode livsvilkår. Vi ønsker å være et ettervern som gir samfunnet det ønskede resultat og bruke en strategi som gjør at alle føler seg som en viktig del av "□det nye nettverket"□ hvor hjertene slår i takt.

I det siste har regionen hentet et ektepar som nye verter, og deres ønske er å være med og yte noe for fangene. Deres samarbeid både i fengslet annenhver torsdag og på nettverkskafeene annenhver fredag, har blitt en innsats som innfrir regionens ønsker for PFNs arbeid. Alle lag av folket utgjør tilslutt det nettverket som PFN samarbeider om å få gjennomført til fellesskapets beste.

Ole Lie

To nye medarbeidere i Prison Fellowship:

Roger og Mona Bjerknes

Hvordan kom dere i forbindelse med PFN ?

Vi traff Ole Lie som var sterkt engasjert i arbeidet, og han snakket så varmt og godt for det som PF gjorde.
Vi ble nysgjerrige og bestemte oss for å være med på en fredagskafe på Kløfta.

Hvordan opplevde dere fredagskafeen ?

Vi opplevde fredagskafeen som veldig positiv, og vi fikk en meget god mottakelse av besøkende, medarbeidere, menighetsmedlemmene og fangene som var der. Dette besøket inspirerte både meg og kona til å bli mer engasjerte i arbeidet for fangene i fengslet på Krogsrud og Bruvoll.

På fredagskafeen blir du en del av fellesskapet med en gang. Den lette, fine tonen som skapes ved fellessang, musikk og vitnesbyrd, etter at kaffen er servert, gir alle lag av folket, som sitter i salen, en opplevelse av at vi både er inkludert og satt pris på.

Hvilken opplevelse har dere hatt på besøket i fengslet ?

Jeg vet ikke hvilken rolle jeg skulle ha i besøket. Jeg ble positivt overrasket over hvilke mennesker jeg traff der. Jeg fikk god kontakt med dem, og jeg var overveldet over den takknemligheten de viste oss fordi vi tok besøket og ville snakke med dem. Oppgavene ble mange og forståelsen av et samarbeide i PFN ble til virkelighet.

Hadde du hatt egne tanker om å besøke fengsler ?

Nei, jeg ville ikke ha besøkt fengsler frivillig. Jeg traff en person som trodde at man selv måtte ha sittet i fengsel, eller kjenne noen nære som har sittet der, for å delta i PFN. Så det var en stor oppdagelse for meg å oppleve at det var mennesker som bare hadde et ønske om å treffe noen og gjøre noe for fanger. Mine reservasjoner for å drive et slik arbeid ble forandret til et ønske om å få lov å bidra og være et medmenneske som bryr seg.

Hva synes dere kan bli gjort for fangene videre i PFN, i og utenfor fengslet ?

Vi trenger langt flere mennesker enn de som har lyst til å ta med seg kaker og godteri i fengslet, og få en god samtale med dem. Vi trenger samarbeidspartnere i nettverket slik at fangene har lyst til å være med i et fellesskapet etter løslatelsen. Å få nye venner kan bety et nytt liv som gode borgere, så det lykkes i deres arbeidskarriere og i deres sosiale omgang i samfunnet.

Hva mener du er nøkkelen til å lykkes i samarbeide i PFN ?

At mennesker leder samarbeidet slik at vi finner vår rolle i fellesskapet, og at den enkeltes talent blir brukt og satt pris på. Vi føler at det vi kan, blir satt pris på i PFN. Vi ønsker å bidra til at samarbeide skal lykkes til fellesskapets beste. Det er en stor opplevelse for oss at vi kan stå sammen, og at vi alle trenges for at vi skal lykkes for den gode saken vi alle brenner for.

Intervjuer: Ole Lie

Kriminalpolitikk i høstens valg?

Frank Willy Abrahamsen, PFN Drammen

Frihetsberøvelse er en forholdsvis ny samfunnsreaksjon, den er gått inn i den samfunnsmessige vanetenkning. Unntakssystemet, fengselet, som institusjon krysser dermed våre moralske grenser som begrunnelse for et nødvendig onde. Den står som en tårnsøyle på klippefremspringet i denne vår samfunns-beskyttende institusjon, som skal fange opp de villfarne, før de ramler ut for stupet og tar med samfunns og institusjonsbyggerne i fallet. De såkalte : De Gode.

Men en dag vil fengsling som metode for behandling av lovbrytere i vidtstrekkende omfang
være over, men dessverre har USA som frihets-berøvelsens supermakt dratt med seg andre og retturnert til en straffeanstaltsstat. Men fremfor alt har den prisbelønte kriminolog John Pratt (2007/8) fått verden til å øke sin interesse for nordisk kriminalomsorg. Det er vel kjent at usikkerheten og nedbygging av velferdsordninger ute i verden skapte den samfunnsmessige frykt som usikkerheten utløste, var den viktigste grunn til vekst i fangetallene…

Alice Miller tar i sin bok ”Am Anfang war Erziehung” et oppgjør med ”den svarte pedagogikken” der ydmykelse var sentralt, noe man finner igjen i Straffeanstaltkommisjonen av 1841. Dette som idag har fått navnet : Den institusjonelle arvesynd.

Tidligere fengselsdirektør på Bastøy (1991- 2002) Erik Såheim etterlyser en ny helhetlig pedagogisk ide` for kriminalomsorgen, basert på demokratiske verdier ”“ der den innsatte gis forutsetninger til å bli et selvforsørgende menneske. Det eksistensielle savn blir tydelig og konsentrert innenfor murene.

Charles Taylor, med sitt blikk på menneske-vitenskap og moral, tar opp religionens stilling i dagens samfunn, der han peker på i boken ”A secular Age” at det er en misforståelse å tro at behovet for å søke etter det han kaller ”fullness”□- et rikt, meningsfullt og fullverdig liv er avskaffet i en sekulær verden. Det er noe mer enn en god jobb, vellykket familieliv og materiell velstand.

Det er noe av dette som rommes i evangelisten Åge Samuelsens ”O`Jesus du som fyller alt i alle” og Moses gamle steintavler som fortsatt har kraft og evne til å gi livet retning og mening…

Frank Abrahamsen
medlem av Prison Fellowship
Drammen

Prison Fellowhip Norge feiret 25-års-jubileum 26. april

Over 70 frivillige, fengselsprester og venner og støttepersoner til PFN hadde funnet veien til en flott pyntet festsal i Bærum Baptistkirke i Holtekilen, Stabekk.

Det var også et spesielt storfint besøk ved at PFIs verdenspresident Ronald W. Nikkel var til stede, etter tidligere på dagen å ha vært på besøk hos justisminister Grete Faremo, som lyttet svært interessert til PFI internasjonale erfaringer og bidrag som ledende NGO i FN-systemet spesielt i forbindelse med rekommendasjonen i FN om alternativer til fengsel i kriminalomsorgen.

Festkvelden fikk en flott ramme i gode toner og godt budskap gjennom den kjente artisten, sangeren og skuepilleren Bjørnar Spydevold og også gjennom personlig vitnesbyrd og flott sang ved Itohan Moses, kongoleser som fikk møte det gode budskap under fenselsopphold og forbønn i Sarpborg Fengsel for 5 år siden.

Kvelden ble ledet på en varm og fleksibel måte av pastor Thore V. Johnsen, som er koodinator for PFN ved Halden Fengsel.

Kveldens hovedtaler var fengselsprest Odd Cato Kristiansen, som i kjent stil utfordret både tanke og smil gjennom betraktninger om hvordan et fengselssystem virker. Og så kunne Ron Nikkel gi en god hilsen fra PFIs internasjonale erfaringer, og ingen glemmer vel hvordan han anskueliggjorde kommuniksjonen med den enkelte fange "ved å bøye seg ned å se opp på den innsatte", en demonstrasjon av rett holdning i tjenesten.

Flere av de som var nøkkelpersoner i starten av PFNs tjeneste i Norge hadde funnet veien til festen. De fikk en spesiell takk og blomsterhilsen. Her kan nevnes Ole Wister, som kom sammen med sin kone Mary. Ole Wister var en hovedressurs i over 10 år i fagopplæringen av frivillige med basis i sin rolle som direktør ved Ila Fengsel. Og første styreleder i PFN Arvid Kolstad og kona Solveig var der, regnskapslederen Rolf Larsen og kona Agnes, og ikke minst Kåre Roland, i styret og i daglig leder posisjon rundt århundreskiftet, sammen med sin Bitten. Og vi glemmer ikke at Arne Sten var der, en senior i arbeidet, som startet fengselstjeneste for mer enn 50 år siden og som i 1999 fikk PFIs verdensutmerkelse dette året.

Og så var maten denne kvelden av en ekstra fin kvalitet, både smak og farver/pynting. De var ikke tvil om at vårt styremedlem Ole Christian Lies mor hadde gjort dette før. Mye skryt å få.

Og etter festkvelden ble det en flott seminaropplevelse dagen etter på Kilentunet, Lysaker menighetssenter. Emnet var forsoing. Og det ble en flott innlevelse i starten ved vårt landsrådsmedlem Erik Såheim: Fengsel, fra ydmykelse til oppreisning. Han er opptatt av hva vi kan gi den innsatte av meningsfull læring, holdningsendringer, etc. Det var godt å få så en god faglig start.

Og så fulgte tidligere justiminister Knut Storberget opp med entusiasme og flotte eksempler fra enkeltepisoder i kriminalomsorgen, hvor enkeltpersoner tilsynelatende ikke hadde noen mulighet til å vinne fram i normale rettsforhandlinger, men at det på forunderlig vis ble trukket fram eksempler på hvordan forsoningsinitiativ kom inn og fullstendig forandret utgangspunktet slik at man endte opp med nye løsninger hvor offer og gjerningmann erkjente at de ble tatt på alvor og kom til en ny form for avklart enighet. Eksemplene ble tatt fra hans nye bok: Det er dine øyne jeg ser, en bok som noen har ment burde være obligatorisk lesning for dem som jobber i kriminalfeltet.

Så kunne kriminolog og seniorrådgiver Karen Kristin Paus i Sekretariat for Konfliktrådene fortelle at forsoningsbestrebelsene var i ferd med å få et vesentlig større omfang gjennom fremtidig øket bruk av Konfliktråd i Norge.

Vår aktive samfunnsdebattant Frank Abrahamsen fikk også slippe til med et engasjert innlegg om krenkelse og håp i kriminalomsorgen. Han pekte bl.a. på at muligheter kunne komme fram i tilbakeføringen av innsatte selv om det tilsynelatende så umulig ut.

Og så fikk Ron Nikkel til slutt bringe fram et par sentrale eksempler fra noen nøkkelland, som Ruanda, hvor man kunne klare å finne fram til nye forsoningsinitiativ og nye domstolsordninger som kunne bygge broer.

Seminaret om forsoning brakte fikk også fram eksempler på hvordan tilsynelatende enkle instrumenter i en dialog mellom offer og gjerningsmann, som Sycamore Tree – programmet, kan ha stor innvirkning på redusert gjentakelse av kriminalitet og andre forhold som kan være med å skape en enklere tilbakeføring av innsatte tilbake til samfunnet.

PFN arbeider nå med å ta fram et norsk opplegg, som tenkes vurdert utprøvet i løpet av et års tid.

Trofaste medarbeidere:

Finn og Synnøve Gjølberg,

PFN Sarpsborg

Det sies at ett menneskes engasjement overfor et annet, kommer av kjærlighet. Å engasjere seg handler om å bruke tid, omtanke og tålmodighet. Det handler om å strekke ut en hånd til en eller flere, til et medmenneske eller en gruppe. I dette, er det oppturer, gleder og noen nedturer. Likevel vet vi at vi kan være med på å endre menneskers liv, og at nåtiden kan få en ny retning. Det som så ut til å gå fryktelig galt, kan med litt omtanke fra et medmenneske, bli snudd til noe helt nytt!

For å lykkes i eget liv, handler det om å tørre og slippe mennesker innpå seg. En kan risikere å bli skuffet, men en kan også risikere å bli fylt av glede og framtidshåp. Prison Fellowship har noen ildsjeler i sitt arbeid, og som ønsker å få slippe til hos dem som er innsatte i fengsel. De bærer Guds kjærlighet gjennom Jesus Kristus i sitt hjerte, og ser mennesker med Jesu øyne. De dømmer en ikke for det en har gjort, de vet ikke om overtrampene, de spør ikke om det heller, de bryr seg bare om å se den innsatte som Guds dyrebare skaperverk, kalt til framtid, glede og håp. Blant disse finner vi ekteparet Finn og Synnøve Gjølberg.

På telefon på vei til Kragerø ringer jeg ekteparet Gjølberg som bor i Sellebakk i Fredrikstad, Jeg har fått det ærefulle oppdraget i få intervjue disse to. Jeg har de begge på tråden og samtalen glir lett. Jeg noterer som bare det, mens mannen min manøvrer bilen trygt avgårde.

Hva var grunnen til at dere engasjerte dere i Prison fellowship, spør jeg.

Da forteller Synnøve at det skjedde en hendelse for femten år siden, hvor et menneske de var og er svært knyttet til i deres omgangskrets, havnet i fengsel etter en alvorlig hendelse. Dette gikk sterkt innpå dem. På den tiden var de selv frafalne, sier Synnøve. *Hva legger du i frafallen*, spør jeg. Da sier hun at verken hun eller ektemannen hadde noe aktivt kristenliv, og heller ikke noen personlig kontakt med sin frelser.

Hvordan fikk dere denne kontakten igjen? Da sier Finn at da vennen havnet i fengsel, var det en stor påkjenning for dem, men så skjedde det noe flott i løpet av tiden i fengselet. På det tidspunktet, drev ungdommene i Filadelfia Sarpsborg en besøkstjeneste inne i fengselet.

Gjennom dette arbeidet fikk flere innsatte, og blant annet deres venn, møte Guds kjærlighet i praksis. Senere fikk denne personen et opphold på Evangeliesenter. Det endte med at denne personen etter en tid inviterte Jesus inn i hjertet og la fra seg all elendigheten hos Han. Vennen forsto at Jesus hadde tatt på seg alle hans overtredelser og skyld. Han forsto at det var mulig å få gå videre og legge av seg elendigheten og at han var kalt til framtid og håp.På spørsmål om *hvilken betydning frelsen hos vennen fikk* for ekteparet, svarer de at det var avgjørende. Gjennom dette fikk de åpnet øynene sine for evangeliet på nytt. De så at ungdommenes

Nye roller og nye kontaktpunkter i PFNs ledelse.

Økonomi:
Noen vil kjenne til at vi har slitt med å få til et godt økonomisk fundament for driften i PFN, på tross av flere stabile bidragsytere, som vi fortsatt vil være avhengig av for å videreutvikle tjenestene. Styret satser på forstatt god styring på de midlene som er tilgjengelig og vil selvsagt jobbe for å utvide økonomifundamentet for å bygge organisasjonen videre.

Odd Arvid Stykket:
Et engasjement på tidvis bare 10 – 20 % av tiden for Odd Arvid Stykket, gir ikke et ansvarlig ansettelsesforhold for en daglig leder. Styret har derfor blitt enig med Odd Arvid Stykket om at han går ut av ansettelsesforholdet og fortsetter med å betjene fengselsarbeidet gjennom avtaler for konkrete tjenester som gjøres gjennom hans firma **Endringsarbeid AS**.
Som før vil vi bruke ham i arbeidet med å lage nyhetsblad, som dette nyhetsbladet er det første ekemplelet på.. Og vi vil gjerne nyttiggjøre oss hans gode erfaringer med å holde kurser for frivillige, et opplegg som har funnet en god form i det året som er gått. Så har han også jobbet med nye fengsler og menigheter for å utvide PF-tjenestene til nye områder. Her vil vi drøfte videre arbeid for ham der hvor han allerede har kontaktpunkter og hvor dagens regionledelse ikke når så enkelt fram, spesielt aktuelt på kort sikt er videreutviklingen i Vestfold, Sørlandet og Stavanger/Haugesund.

Adresseforandringer/nye roller i styret:
Jan Strand, vår økonomimedarbeider i styret til nå, overtar som nestleder i styret, og regnskapsdriften overtas etter hvert av et annet styremedlem, nemlig Ole Christian Lie.
Jan Strands vil også påta seg en en administrativ oversiktsrolle, hvor all post, e-post og telefoner går til på kontaktpunktene:

Post: PFN, Forsetveien 23, 2010 Strømmen

E-post: post@pfn.no

Telefon: 93 04 98 94

besvart av ham – hvis han da ikke fordeler henvendelsen videre til annen relevant person i PFN -ledelsen. I praksis kan vi si at det nasjonale PFN-kontoret flyttes til Jan Strands adresse på Strømmen.

Med vennlig hilsen Ingvald Viken, styreformann

engasjement overfor de innsatte, forandret liv. Gleden og begeistringen over at vennen nå hadde fått muligheten til å starte på nytt, var revolusjonerende i deres eget liv. Finn forteller da at det ikke tok lange tiden før han og kona på nytt tok i mot Jesus. I tillegg skjedde det noe mer. Fra å ikke ha noe forhold til de som sitter inne i fengsel, så ekteparet at de innsatte var likeverdige med dem selv. Finn legger til at alle mennesker stiller likt fra Guds ståsted, selv om noen har havnet skjevt ut.

Kan dere nevne noen bønne svar dere har fått i løpet av disse årene, spør jeg. Da forteller ekteparet at det var en innsatt, som hadde vondt i ryggen fordi at ett av bena hans var kortere enn det andre. Han tok i mot forbønn for dette og ble helbredet. Synnøve nevner med iver en situasjon til, der en innsatt med utenlandsk bakgrunn var svært urolig og lagde mye leven rundt seg. Etter en tid med jevnlige besøk av ekteparet Gjølberg, ble han roligere og roligere. I dag er han misjonær i hjemlandet. Det er en solskinnshistorie!

Helt til slutt Synnøve og Finn, har dere noen oppfordringer til andre? Da sier ekteparet samstemmig at det mangler oppfølging på utsiden av fengselet, og med sorg i stemmen forteller Finn, at mange innsatte som skal tilbakeføres til hverdagen, trekker tilbake til det gamle miljøet. Ekteparet etterlyser ettervern for de som kommer tilbake i samfunnet. De oppfordrer alle menigheter til å engasjere seg i arbeidet med å følge opp disse menneskene som en gang havnet skjevt ut, men som likevel Gud har mye større tanker og planer for.

Av Yngvild Holtet Reiersen, PFN Skien

PRISON FELLOWSHIP HALDEN har inngått samarbeidsavtale med Halden fengsel!

Halden-gruppen har vært på banen siden Halden Fengsel startet opp i 2010.
Vi har hele tiden fungert i nært samarbeid med fengselsprestene.

21.mai d.å. hadde vi et arbeidsmøte med Halden fengsel for sammen å klargjøre våre tilbud og fengselets ønsker. Møtet ble svært positivt. På bakgrunn av den tjeneste vi har stått for og de visjoner vi har for vår tjeneste inngikk vi en SAMARBEIDSAVTALE med fengselet, foreløpig i 9 punkter:

SAMARBEIDSAVTALE MELLOM

HALDEN FENGSEL

OG

PRISON FELLOWSHIP

Avtalen viser til føringene i Stortingsmelding nr. 37 – samarbeid med frivillige organisasjoner.

Formålet med avtalen er å bidra til et godt samarbeid mellom Halden fengsel og Prison Fellowship for å oppnå en god soning og tilbakeføring for innsatte og deres familie.

Samarbeidet mellom Halden fengsel og Prison Fellowship er organisert på følgende måte:

- Prison Fellowship har besøk / samtaler med innsatte. Første formidlingen går gjennom fengselsprestene eller Servicetorget. Innsatte med lite / intet besøk prioriteres.
- Prison Fellowship har informasjonsmøter for innsatte 2 ganger per år (fortrinnsvis vår og høst). Halden fengsel ved tilbakeføringskoordinatorene på Servicetorget er ansvarlig for å organisere og gi informasjon til innsatte om disse møtene.
- Prison Fellowship bistår fengselsprestene ved gudstjenester en gang per måned (vitnesbyrd, sang, musikk, kontakt med sikte på besøkstjeneste, orientering om PF). Videre deltar PFN Halden på tirsdagssamlingene to ganger per måned.
- Prison Fellowship har arrangementer i form av konserter, sang og musikk i Halden fengsel i samarbeid med fengselsprestene og fritidsleder (Kultur) i Halden fengsel.
- Prison Fellowship er bindeledd mellom den innsatte og diverse menigheter i samfunnet.
- Prison Fellowship har samarbeid med Halden overgangsbolig.
- Prison Fellowship har nasjonale kontakter i hjemlandet til en rekke innsatte. Kan ofte bruke dem slik at innsatte kan få hjelp og oppfølging i hjemlandet.
- Prison Fellowship bistår med transport og overnattingshjelp for langveisfarende pårørende.
- Prison Fellowship har fokus på barn av innsatte. Informasjon fra Prison Fellowship videreformidles gjennom barneansvarlig i Halden fengsel.

Kontaktperson for Prison Fellowship er:

Thore V. Johnsen, leder Halden, thovidaj@online.no tlf.nr.: 69 18 20 38 / 480 62 876

Partene kan til enhver tid ta opp avtalens innhold ved behov for oppdatering eller endring.

Avtalen skal evalueres etter 1 år for å se om den fungerer hensiktsmessig og etter intensjon.

Fengslende Dager

- på Stenbekk Misjonssenter i Sarpsborg

Fredag 20. til søndag 22. september

Fokus på Forsoningens tjeneste og på fortsatt inspirasjon i vårt arbeide

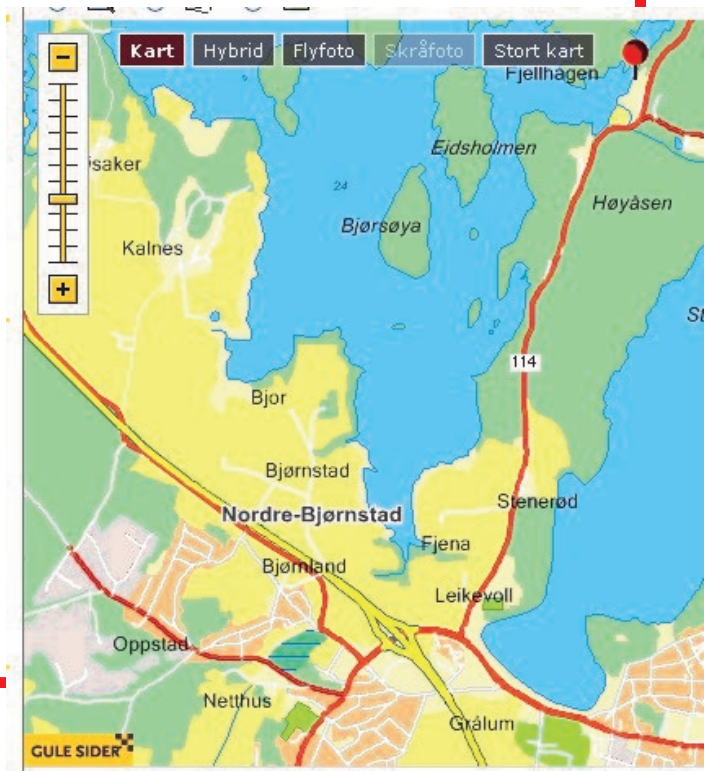
Fredag: Registrering fra kl 1700. Kveldsmat kl 1830. Fellesskap
Lørdag: 2 hovedtemaer:
Vår tjeneste løftes opp og gis praktisk og åndelig innhold (Matt 25,35-36)
Forsoning innsatte og offer, familie, samfunn
Jarle Klungrehaug vil innlede til drøftelse av norsk Sycamore Tree seminar
Gruppesamtaler, lovsang , og fellesskap på kvelden
Søndag: Evaluering, møte m/nattverdsfellesskap og avslutning med middag ca 1200

Det er flott kvalitet på anlegget og naturskjønne omgivelser.

Meld deg på snart: De nyeste rom først reservert. ingvald.a.viken@gmail.com 91122533

De fleste rom er 2 og 4-mannsrom. Prisene nedenfor er for slike rom. Det er noen få enkeltmannsrom for et tillegg på kr 150 per døgn, kr 300 for 2 netter. Prisene nedenfor forutsetter at du tar med deg laken, dynetrekk og putetrekk. Husk å ta med håndkle. Sengetøy kan leies for kr 100,-
Priser: kr 1100 per person for full pakke. Kr 800,- uten overnatting. Kr 160 for middag, 130 kvelds.

Veibeskrivelse:
Kjør E6 til Sarpsborg og ta av på avkjøring 7, Grålum. Finn avkjøringen til riksvei 114 mot Skipstvedt. Kjør lang denne 3 km. Da vil du komme fram til Stenbekk på venstre side. Hvis du tar fly til Rygge, går det buss ofte derfra til Sarpsborg. Da kan du gå av på holdeplass Grålum (før sentrum). Og så kan du avtale å bli hentet der.
Problemer? Ring 91122533 eller SMS dit.

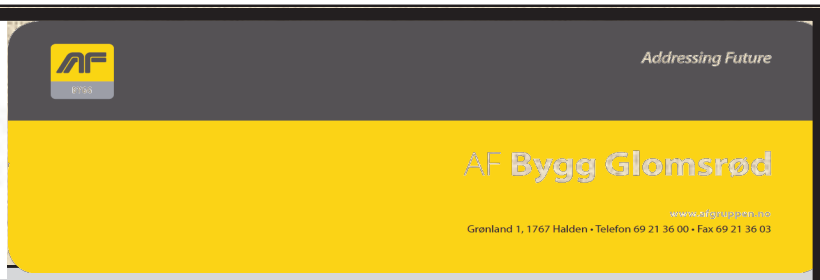
Avsender: PFN, Forsetvn.23, 2010 Strømmen

B
NORGE P.P. PORTO BETALT
DISTRIBUERT AV POSTEN NORGE
posten

Om du ikke ønsker bladet, eller vil anbefale oss en venn å sende det til: send mail til post@pfn.no eller sms til 47494500

Linstad
Consult

Gjensidig Byggtjenester AS

Prosjektledelse
Prosjektadministrasjon
Eiendomsutvikling

Kontakt med PRISON FELLOWSHIP NORGE:

- ☐ **Jeg har spørsmål, ønsker hjelp, rådgivning eller annet**
- ☐ **Jeg vil være medlem i Prison Fellowship: Enkeltmedlem kr. 200,- pr. år, familie kr. 300,-**
- ☐ **Jeg kan tenke meg være med som medarbeider i eller utenfor fengsel**
- ☐ **Jeg vil delta i bønn for arbeidet**
- ☐ **Jeg vil kontaktes om mulighetene for å bidra økonomisk, med gaver eller dugnad**

Jeg ønsker nyhetsblad i posten ☐

På mail ☐

Navn:_____

Adresse:_____

Mobil:_____ **E-post:**_____

Inspirerende videoer fra PF sitt arbeid rundt i verden (på engelsk): www.theprisonyard.org

Driftskonto:
0539.33.92772

Medlemsskap og gaver:
9791.11.12012

epost **post@pfn.no**

Post:
PFN c/o Jan Strand,
Forsetvn.23,
2010Strømmen

Tlf: 93 04 98 94

Org.nr. 979 658 184